

Alessandro Baricco

ÖFKE
ŞATOLARI

roman

CAN

İtalyanca aslından çeviren
SEMİN SAYIT

Alessandro Baricco
ÖFKE ŞATOLARI

ÇAĞDAŞ DÜNYA YAZARLARI

Yayın Yönetmeni : İlknur Özdemir
Dizgi : Serap Kılıç
Düzeltili : Fulya Tükel
Montaj : Mine Sarıkaya
Kapak Düzeni : Semih Özcan

Baskı : Özal Basımevi
Cilt : ZE Ciltevi

1. basım : 2001

ISBN 975-07-0048-1

© 1997 RCS Libri S.p.A., Milano / Can Yayınları Ltd. Şti. (1998)

Alessandro Baricco
ÖFKE ŞATOLARI

ROMAN

İtalyanca aslından çeviren
SEMİN SAYIT

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0-212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 - 292 55 00 Fax: 252 72 33

web sayfamız: <http://www.canyayinlari.com>

e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

Özgün adı
Castelli di Rabbia

ALESSANDRO BARICCO'NUN
CAN YAYINLARI'NDAKİ
KİTAPLARI

İPEK / roman
ÖFKE ŞATOLARI / roman

Genç kuşak İtalyan romancılarından olan *Alessandro Baricco*, 1958 yılında Torino kentinde doğdu. *Öfke Şatoları* ve *Oceano Mare* adlı romanları çeşitli roman ödüllerine değer görüldü. *İpek* adlı kısa romanı pek çok dile çevrildi, İtalya'da uzun süre çok okunan kitaplar listesinin başında kaldı.

Karine'ye, uzaklardan

Und wir, die an steigendes Glück...

BİR

1

– Hey, kimse yok mu burda?.. BRATH!.. Canına yandığımın, herkes sağır mı oldu burda be... BRATH!

– Bağırıp durma, bağırarak iyi gelmez sana, Arold.

– Ne cehennemdeydin... bir saattir burda...

– Atlı arabam dökülüyor, Arold, böyle dolaşmamalısın sokaklarda...

– Boş ver şimdi arabayı da şu elimdekini almaya bak...

– Nedir o?

– Bilmiyorum ne olduğunu, Brath... ne bileyim... bir paket işte, Bayan Rail için bir paket...

– Bayan Rail için mi?

– Dün akşam geldi... çok uzaktan gelmişe benziyor...

– Bayan Rail için bir paket...

– Bana bak Brath, alacak mısın şu paketi? Öğleden önce Quinnipak'a dönmem gerek...

– Tamam, Arold.

– Bayan Rail için, sakın unutma ha...

– Tamam, Bayan Rail için.

– Oldu... bırak zırvalamayı, Brath... arada bir kente de uğrasan iyi olacak, kazık kakmış gibi hep burda oturmaktan çürüyüp gideceksin...

– Atlı arabam bir rezalet, Arold...

– Hadi eyvallah. Görüşürüz, tamam mı?.. Deh aslanım... eyvallah, Brath!

– O arabayla öyle hızlı gidemezsin. HEY AROLD, O KADAR HIZLI... o arabayla öylesine hızlı gidemez! Rezalet! Araba resmen dökülüyor...

– Bay Brath...
– ... neredeyse dağılıp paramparça olacak.
– Bay Brath, şeyi... ipi buldum...
– Aferin Pit, koy oraya, koy arabanın içine...
– ... buğdayların arasındaydı... görünmüyordu...
– Tamam Pit, gel bakayım buraya... bırak o ipi de buraya gel oğlum... şimdi hemen eve dönmelisin, hemen, anladın mı?.. Al şu paketi. Bir koşu git Magg'i bul ve ver ona. Dinle beni... Paketin Bayan Rail için olduğunu söyle, tamam mı? Şöyle de: Bayan Rail için bir paket var, dün akşam geldi, sanki çok uzak bir yerden yollanmışa benziyor. İyice anladın mı?

– Evet.

– Bayan Rail için bir paket...

– ... dün akşam geldi ve... şeyden geliyor...

– Çok uzaklardan yollanmışa benziyor, aynen böyle diyeceksin...

– ... çok uzaklardan, tamam.

– Oldu. Hadi koş... koşarken de boyuna kendi kendine yinele diyeceklerini ki aklından çıkmasın... hadi oğlum, yaylan...

– Peki, efendim...

– Yüksek sesle yinele diyeceklerini, en iyi yöntem odur...

– Peki, efendim... Bayan Rail için bir paket var, dün akşam geldi ve... dün akşam geldi ve sanki...

– SALLANMA, PİT! KOŞ DEDİM SANA!

– ... çok uzak bir yerden yollanmışa benziyor. Bayan Rail için bir paket var, dün geldi ve sanki çok uzaktan yollanmışa benziyor... Bayan Rail için... bir paket var... Bayan Rail için, dün akşam geldi... sanki çok... çok uzaktan yollanmış gibi... uzak... uzaktan... bir paket... Bayan... için bir paket... çok uzaktan geliyor... Yok, dün geldi... geldi... dün...

– Hey Pit, bir yerini şeytan mı ısırды yoksa? Nereye kaçıyorsun?

– Merhaba Angy... dün geldi... Magg'i arıyordum, gördün mü?

– Aşağıda, mutfakta.

– Sağ ol, Angy... Bayan Rail için bir paket... dün geldi... çok uzaktan... yollanmış gibi sanki... uzaktan... çok uzaktan... uzaktan... bir paket... Günaydın, Bay Harp!.. Bayan Rail için...

dün geldi... şey... dün geldi ve sanki... bir paket, Bayan Şey için bir paket... Bayan Rail için... sanki çok uzaklardan... Magg!

– Ne oldu sana, yavrucuğum?

– Magg, Magg, Magg...

– Nedir o elindeki, Pit?

– Bir paket... Bayan Rail için bir paket...

– Göster bakayım...

– Dur, Bayan Rail için bir paket, dün geldi ve...

– Eee sonra, Pit?

– ... dün geldi ve...

– ... dün geldi...

– ... dün geldi ve uzağa benziyor işte.

– Uzağa mı benziyor?

– Evet.

– Dur bakayım, Pit... uzağa benziyormuş... bir yığın şey yazıyor burda, görmüyor musun?.. Sanırım biliyorum nereden geldiğini... Stitt, bak hele... Bayan Rail için bir paket var...

– Bir paket mi? Ver bakayım, ağır bir şey mi?

– Sanki çok uzak bir yerden...

– Sus artık, Pit... hafif... hafif... ne dersin, Stitt, bir armağan mı acaba?..

– Kimbilir, belki de paradır... ya da belki bir şakadır...

– Hanımefendi nerede, biliyor musun?

– Odasına doğru giderken gördüm...

– Bak şimdi, sen dur burda, ben bir koşu yukarı çıkayım...

– Ben de gelebilir miyim, Magg?

– Olur Pit ama çabuk ol... Hemen geliyorum, Stitt...

– Bir şaka, bana kalırsa bir şaka olmalı...

– Şaka değil ama. Öyle değil mi, Magg?

– Kimbilir, Pit.

– Sen biliyorsun, ama söylemek istemiyorsun, değil mi?

– Belki biliyorum, ama sana söylemeyeceğim... hayır... kapat kapıyı.

– Hiç kimseye söylemem, yemin ediyorum, kimseciklere...

– Pit, rahat dur... sonra sen de öğreneceksin, görürsün... belki de bir şölen verilecek...

– Bir şölen mi?

– Onun gibi bir şey... bunun içinde düşündüğüm şey varsa, yarın özel bir gün olacak... belki de öbür gün ya da birkaç gün sonra... ama özel bir gün olacak...

– Özel bir gün mü? Neden özel bir...

– Şşşt! Dur Pit! Kımıldama yerinden, tamam mı?

– Tamam.

– Hiç kımıldama... Bayan Rail... bağışlayın, Bayan Rail...

İşte o zaman, ancak o zaman Jun Rail yazı masasından başını kaldırdı ve gözlerini kapalı kapıya çevirdi. Jun Rail. Jun Rail'in yüzü. Quinnipak'ın kadınları aynaya baktıklarında hep Jun Rail'in yüzünü düşünürlerdi. Quinnipak'ın erkekleri, kadınlarına bakar ve Jun Rail'in yüzünü düşünürlerdi. Jun Rail'in saçları, elmacık kemikleri, bembeyaz cildi, gözlerinin biçimi. Ama her şeyden önce –ister gülsün, ister bağırısın, ister sussun hatta isterse bir şey bekler gibi öylece dursun– Jun Rail'in ağzı. Jun Rail'in ağzı insanın huzurunu kaçırdı. Aklını çeler, altüst ederdi. Düşüncelerini birbirine katardı. "Günün birinde Tanrı, Jun Rail'in ağzını yarattı. Ve işte o zaman bu saçma sapan günah fikri ortaya çıktı." Bir rahip okulunda aşçılık yaptığını söyleyen ve bu yüzden de dinbiliminden anlayan Ticktel böyle derdi. Oysa başkaları, orasının rahip okulu değil, tutukevi olduğunu ileri sürerler, Ticktel de, "Enayiler, hepsi aynı kapıya çıkar," diye yanıtlardı onları. Ama herkes, bu ağzın resminin yapılamayacağı konusunda hemfikirdi. Kuşkusuz, Jun Rail'in yüzü herkesin düşündeydi. Ve işte şimdi orada –özellikle orada– oturmuş, kapalı kapıya bakıyordu; biraz önce yazı masasından başını kaldırmış, gözlerini kapalı kapıya çevirmişti.

– Burdayım...

– Size bir paket var, hanımefendi.

– Gir içeri, Magg.

– Bir paket geldi... sizin için.

– Bakayım.

Jun Rail kalktı, paketi aldı, kahverengi kâğıdın üstünde siyah mürekkeple yazılı adını okudu, paketi evirip çevirdi, baktı, bir an gözlerini yumdu, sonra açtı, yine pakete baktı, yazı masasından kâğıt bıçağını aldı, paketin ipini kesti, kahverengi kâğıdı açtı, içinde beyaz kâğıda sarılı bir kutu vardı.

Magg kapıya doğru bir adım geri çekildi.

– Gitme, Magg.

Jun Rail, beyaz kâğıdı açtıktan sonra pembe bir kâğıda sarılı mor bir kutunun içinde yeşil çuha kaplı minik bir kutu daha buldu. Kutuyu açtı. Baktı. Yüzünün çizgilerinde hiçbir değişiklik olmadı. Kutuyu yeniden kapattı. Sonra Magg'a dönerek gü-lümsedi ve,

– Bay Rail yakında dönüyor, dedi.

O kadar...

Magg aşağı koşup Pit'e, "*Bay Rail yakında dönüyor,*" dedi. Sonra Stitt de, "*Bay Rail yakında dönüyor,*" dedi. Derken bütün odalardan, "*Bay Rail yakında dönüyor,*" diye mırıltılar duyuldu; daha sonra birisi bir pencereden, "*Bay Rail yakında dönüyor,*" diye seslendi ve tüm tarlalarda "*Bay Rail yakında dönüyor,*" söz-leri yankılanmaya başladı; tarladan tarlaya yayılan bu sesler aşa-ğılardaki ırmağa kadar ulaştı ve birisi, "*Bay Rail yakında dönü-yor,*" diye öyle bir bağırdı ki ta cam fabrikasından bu sözleri du-yan bir başkası yanındakinin kulağına eğilip, "*Bay Rail yakında dönüyor,*" diye fısıldadı; böylece, koca fırınların gürültüsünden, birbirlerini duyabilmek için daha çok bağırarak zorunda kalan insanlar, "*Ne dedin? Bay Rail yakında dönüyor,*" diye haykırdık-larından, ağızdan ağıza dolaşan ve gittikçe yükselerek doruğa varan bu sesler sonunda, üstelik biraz sağır olan en son işçinin kulağına kadar gidip, "*Bay Rail yakında dönüyor. Ya, Bay Rail yakında dönüyor,*" diye sanki bir bomba gibi patlayınca, o bile durumu anladı; gökyüzünde, insanların gözlerinde ve düşünce-lerinde bir çığlık gibi yankılanan bu sözler, bir saatlik uzaklıkta olan Quinnipak'a kısa zamanda ulaştı; dört-nala gelen Oliv'y'nin atından atlarken dengesini kaybedip yere yuvarlandığı, Tanrı'ya ve Meryemana'ya küfürler yağdırarak şapkası elinde, kıcı ça-murlara batmış, sanki düşerken bu haberi de kırıp paramparça etmiş, havasını boşaltmış, tozlara bulmuş gibi, kendi kendine konuşurcasına alçak sesle,

– Bay Rail yakında dönüyor,
diye söylendiği duyuldu.

Bay Rail arada bir dönerdi. Genellikle bu, gittikten bir süre sonra olurdu. Bu da onun iç huzurunu, moral ve hatta ruhsal

Alessandro Baricco

ÖFKE ŞATOLARI

Öfke Şatoları, çağdaş İtalyan yazarı *Alessandro Baricco*'nun sıradışı bir romanı. Olaylar 19. yüzyılda, Avrupa'nın herhangi bir yerinde, aslında varolmayan Quinipak kasabasında geçiyor. Dudaklarını gören herkesin deliye döndüğü güzeller güzeli *Jun*; bir cam fabrikasının müdürü olan ve sonsuza kadar dümdüz uzayan bir demiryolunu yaptırmak isteyen kocası *Bay Rail*; kasabanın kâşifi ve bestecisi olan, bütün notaları kendi içinde taşıyan, Quinipak'lıların çıkardığı çalgı sesleriyle gerçekleşen bir orkestra kuran *Bay Pekisch*; yazgısını bir ceket gibi üzerinde taşıyan bir adam, asla evlenmediği bir adamdan dul kaldığını söyleyen bir kadın ve kasabada devasa bir cam saray kurmak isteyen Paris'li dahi mimar *Horace*. *Baricco* bir kasabanın öyküsünü son derece canlı ve dinamik bir anlatımla verirken, o kasabanın tuhaf ve gülünç insanlarını, yeni bir çağın düşlerini, tasarlanan demiryoluyla birlikte zamanın yeniden keşfini de anlatıyor; müziği de anlatıyor; hem de şimdiye dek hiç anlatılmadığı, hiç yaşanmadığı biçimde. Anlatımda lirik, destansı, dramatik ve mizahi öğelerin birbirini izlediği *Öfke Şatoları*, dünyanın yalnızca hayallerden oluşmadığını acı bir biçimde hatırlatsa da dünyanın güzelliğini, teknolojinin mucizelerini, olanaksızın peşinde koşan insanların sarsılmaz umudunu yücelten bir kitap. Aşk ve arzu üzerine, zaman ve hız üzerine, müzik ve duygular üzerine, teknik ve ilerleme üzerine, dahiler, hayalçiler ve kâşifler üzerine çığm bir kitap. İtalya'da 400.000 okur bulan *Öfke Şatoları*, benzersiz ve çok değerli dünyalara götürüyor.

Kapaktaki fotoğraf: CHRISTIANE MAREK

ISBN 975-07-0048-1

9789750700484

<http://www.canyayinlari.com>